

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ו תַּמּוּז:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְי:

תְּקוּן הַמְדָמָה הוא בְּבַחֲיַת הַרְאָה, כִּי שִׁנָּה וְדַמְיוֹן הוּא תְּלוּי בְּהַרְאָה, כִּי עֵקֶר שִׁנָּה וְדַמְיוֹן הוּא עַל-יְדֵי קֶר וְלַח. וְעַל-כֵּן בְּעֵת הַגְּשָׁמִים אִזּו נוֹפֵל שִׁנָּה עַל הָאָדָם, וְהַרְאָה הִיא קֶר וְלַח, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה בָּא שִׁנָּה וְדַמְיוֹן, הֵינּוּ הַדַּמְיוֹנוֹת הַבָּאִין לָאָדָם בְּעֵת הַשִּׁנָּה, שְׁזֶה בְּבַחֲיַת כַּח הַמְדָמָה.

חֲדוּשׁ הָעוֹלָם בְּבַחֲיַת הַרְאָה, זֶה בְּבַחֲיַת (תְּהִלִּים ק"ד): "תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וְתַחֲדֹשׁ פְּנֵי אֲדָמָה", בְּבַחֲיַת הַרוּחַ שֶׁל פְּנֵי רְאָה. וְהַחֲדוּשׁ הָעוֹלָם הוּא בְּבַחֲיַת הַשְּׂגָחָה, בְּבַחֲיַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְזֶה בְּבַחֲיַת הַרְאָה, בְּבַחֲיַת מַה שְּׂאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (חֵלִין מ"ט): 'לָמָּה נִקְרָא שְׂמָה רְאָה שְׂמֵאִירַת אֶת הָעֵינַיִם' – זֶה בְּבַחֲיַת: "תָּמִיד עֵינַי ה' אֶלְקֶיךָ בָּה" וְכו', הַנֶּאֱמָר בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא בְּבַחֲיַת הַשְּׂגָחָה כַּנֶּ"ל. נִגּוֹן וְשִׁיר חֲדָשׁ הַנֶּ"ל בְּבַחֲיַת הַרְאָה, זֶה בְּבַחֲיַת: "קָרָא בְּגֵרוֹן אֵל תַּחֲשֹׁךְ, כִּשְׁפָר הָרֶם קוֹלְךָ". וְהַגֵּרוֹן הוּא הַרְאָה כַּנֶּ"ל, וְשֵׁם הוּא בְּבַחֲיַת הַנֶּגוֹן כַּנֶּ"ל, שֶׁהוּא בְּבַחֲיַת כִּשְׁפָר וְכו' כַּנֶּ"ל.

תְּקוּן הָרִיחַ וְהַרְאָה, שֶׁהוּא מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא, שְׁנֵת־תְּקוּן עַל-יְדֵי כָּל בְּבַחֲיַת הַנֶּ"ל, הוּא בְּבַחֲיַת הַרְאָה, כִּי צְרוּף הַרְאָה הוּא סוּפֵי-תְבוֹת: ה' רֵעִי לֹא אֶחָסֶר (תְּהִלִּים כ"ג). "ה' רֵעִי לֹא אֶחָסֶר", זֶה בְּבַחֲיַת מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא, וְזֶהוּ: 'לֹא אֶחָסֶר' – בְּבַחֲיַת (שֵׁם ל"ד): "כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו", הֵינּוּ בְּבַחֲיַת יְרָאָה, שֶׁהִיא בְּבַחֲיַת רִיחַ, שֶׁהוּא מְזוֹנָא דְנִשְׁמָתָא כַּנֶּ"ל:

וְזֶה פְרוֹשׁ מֵאִמַר רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, עַל עוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן:
אָמַר: מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיוּ, תִּלְתָּא פְרָסִי. אַזִּיל
וְאַעְקַר טוֹרָא בֵּת תִּלְתָּא פְרָסִי, וְאַשְׁדֵּי עֲלִיהוּ. עַקַר טוֹרָא בֵּת
תִּלְתָּא פְרָסִי, וְאוֹתֵבָה אַרְיִשָּׁה. אֵיתִי עֲלֵה קוֹמְצָא וְנִקְבוּהָ,
וְנָחַת עֲלֵה אַצְוָאֲרָה. בְּעָא לְמִשְׁלָפָה, מְשִׁכּוּהָ שְׁנֵה לְהֵאִי גֵיסָא
וְלְהֵאִי גֵיסָא. מִשָּׁה כַּמָּה הָיוּ, עֲשֵׂר אַמִּין. שְׁקַל נִרְגָא בֵּת עֲשֵׂר
אַמִּין, וְשֹׁר עֲשֵׂר אַמִּין, וּמַחֲיָה בְקַרְסְלָהּ, וְקַטְלָה (בְּרִכּוֹת נד:):

כִּי עוֹג הָיָה אֲחֻזְתּוֹ בְּיָמָיו, כַּמּוּבָא (זוֹהַר חֻקַּת דָּף קפד), וְהָיָה יוֹנֵק
מִבְּחִינַת הַדַּעַת וְקִדְשָׁה, כִּי 'מִסְטָרָא דִּימִינָא מַחָא חוֹרָא
כַּבְּסָפָא' (תְּקוּן ע, דָּף קיח), וְעַל־כֵּן רָצָה לְהִתְגַּבֵּר עַל יִשְׂרָאֵל. וְזֶה
שָׂאֵמַר: 'מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיוּ, תִּלְתָּא פְרָסִי. מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל –
זֶה בְּחִינַת קְדֻשַׁת הַמַּחְנֵה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת (דְּבָרִים כ"ג): "וְהָיָה
מִחֲנִיךְ קְדוֹשׁ". וְעַקַר קְדֻשַׁת מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל הוּא עַל־יְדֵי שְׁמִירָה
מִתְאַוֶּת נְאוּף, מִבְּחִינַת מְקַרְה־לִּילָה, חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב שָׁם
בַּפָּרָשָׁה. וְעַקַר הַשְׁמִירָה מִתְאַוֶּה זֶה הוּא עַל־יְדֵי בְּחִינּוֹת תִּלְתָּא
פְרָסִי, הֵינּוּ תִּלְתַּת מַחֲיִין, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד הוּא מְחַצָּה פְרוּסָה בְּפָנֵי
תְּאַוֶּה זֶה כַּנ"ל. וְזֶהוּ: מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיוּ, תִּלְתָּא פְרָסִי –
הֵינּוּ עַקַר הַקְּדֻשָּׁה שֶׁל מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, שִׁיחֵיו קְדוּשִׁים מִתְאַוֶּה זֶה,
מִמְקַרְה־לִּילָה, חֵם וְשָׁלוֹם, הוּא עַל־יְדֵי בְּחִינַת תִּלְתָּא פְרָסִי, הֵינּוּ
תִּלְתַּת מַחֲיִין, שֶׁהֵם מְחַצָּה פְרוּסָה בְּפָנֵי הַתְּאַוֶּה הַהִיא כַּנ"ל.

אַזִּיל וְאַעְקַר טוֹרָא בֵּת תִּלְתָּא פְרָסִי, וְאַשְׁדֵּי עֲלִיהוּ. טוֹרָא
זֶה בְּחִינַת הַתְּפִלָּה, בְּבְחִינַת: "וְהִבִּיאֹתִים־אֵל הָרַקְדָּשִׁי,
וְשִׁמְחֵתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי". וְזֶהוּ 'בֵּת תִּלְתָּא פְרָסִי', כִּי הַתְּפִלָּה
נִמְשָׁכַת גַּם־כֵּן מִשְׁלַשׁ הַמַּחֲיִין, שֶׁהֵם בְּחִינַת מְחַצּוֹת פְרוּסוֹת,
שְׁמֵשֶׁם נִמְשָׁךְ שְׁלֹשָׁה מִינֵי רַחֲמָנוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תס - צֶמַר מִזֹּה רִנִּית זִצְיָל "צֶמַר צִנִּי מִקֹּוֹה שִׁדְיָ לְצַחַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַל" -
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

בַּיּוֹם כִּנֵּ"ל. הֵינּוּ שֶׁהַסְטֵרֵא-אַחֲרָא שְׂיִישׁ לָהּ יְנִיקָה מִן הַדַּעַת, חַס וְשָׁלוֹם, בְּחִינַת עוֹג, הִיא רוֹצֶה לְעַקֵּר, חַס וְשָׁלוֹם, תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, לְהַמְשִׁיכָם אֲלֵיהֶם וּלְבַלְעֵם, חַס וְשָׁלוֹם, כִּנֵּ"ל. וְזֶהוּ שְׁאָמַר: 'וְאֲשֶׁדִי עֲלִיהוּ', כִּי עֵקֶר רְצוֹנוֹ הוּא רַק לְהַמְשִׁיךְ אֵלָיו תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל לְהִתְאַחֵז בָּהֶם, אֲבָל אַחֲר־כֵּן כְּשֶׁהֵם אֲצִלוּ, חַס וְשָׁלוֹם, אֲזִי מְרַצֶּה לְחֹזֵר וּלְהַשְׁלִיכָם עַל יִשְׂרָאֵל. כִּי מֵאַחַר שֶׁכָּבַר יָנַק מֵהֶם, אֲזִי אֶפְעַל-פִּי שֶׁהוּא מֵעֲצָמוֹ מְחֻזָּר וּמְשֻׁלְּכָם לְיִשְׂרָאֵל, עַד־יֵן הֵם פְּגוּמִים, עַל-יְדֵי שְׂיִישׁ לוֹ יְנִיקָה מֵהֶם, כִּי 'רַחֲמֵי רְשָׁעִים אֲכַזְרִי' כִּנֵּ"ל. וְעַל-כֵּן כְּשֶׁהוּא יוֹנֵק, חַס וְשָׁלוֹם, מִהַרְחָמְנוֹת וּמִתְפִּלוֹת יִשְׂרָאֵל, אֶפְעַל-פִּי שֶׁהוּא נוֹתֵנָם מֵעֲצָמוֹ לְיִשְׂרָאֵל, אֶפְעַל-פִּי-כֵן הֵם פְּגוּמִים עַל-יְדֵי אֲחִיזָתוֹ בָּהֶם כִּנֵּ"ל. וְזֶה שְׁאָמַר: 'וְאֲשֶׁדִי עֲלִיהוּ', כִּי אַחֲר־כֵּן שְׂיַעֲקֶרֶם וּיְבַלְעֵם, חַס וְשָׁלוֹם, הוּא רוֹצֶה לְחֹזֵר וּלְהַשְׁלִיכָם לְיִשְׂרָאֵל, כִּי כָּבַר הֵם פְּגוּמִים עַל-יְדוֹ כִּנֵּ"ל. [כִּי מֵאַחַר שֶׁהַסְטֵרֵא-אַחֲרָא לֹא נִכְנַעַת, רַק מֵעֲצָמָה הִיא מְחֻזָּרֶת לְיִשְׂרָאֵל, עַל-כֵּן הֵם פְּגוּמִים אֲבָל כְּשֶׁמוֹצִיאֵין מִמֶּנּוּ בְּעַל-כִּרְחוֹ עַל-יְדֵי מִטָּה עוֹז כִּנֵּ"ל, אֲזִי הַסְטֵרֵא-אַחֲרָא נִכְנַעַת לְגַמְרִי, וְאִז חוֹזֵר הַכֹּל אֶל הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, וְהַיֵּן - נִרְאֶה לִי].

אֲזַל עֵקֶר טוֹרָא בֵּת תְּלָתָא פְּרָסִי וְאוֹתְבָה בְּרִישָׁה - הֵינּוּ שֶׁהַתְּנַבֵּר וְעֵקֶר תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּחִינַת 'טוֹרָא בֵּת תְּלָתָא פְּרָסִי' כִּנֵּ"ל. וְאוֹתְבָה בְּרִישָׁה - שֶׁהַמְשִׁיךְ הַתְּפִלוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת דַּעַת וְרַחֲמִים, לְתוֹךְ הָרֹאשׁ וְהַמֶּחֱשׁוֹ, שְׂוִיָה בְּחִינַת: 'וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם', כִּנֵּ"ל. אֵיתִי קוֹמְצָא זֶהוּ בְּחִינּוֹת הַתְּפִלָּה שֶׁל הַבַּעַל-כַּח, שֶׁהִיא בְּחִינַת קְמוּץ וְדִין, בְּחִינּוֹת מִטָּה עוֹז הַנֵּ"ל. וְנִקְבוּתָה - זֶה בְּחִינַת: "נִקְבֹּת בְּמַטְיוֹ רֹאשׁ פְּרָזוֹ" (חֲבִקוּק ג). כִּי עַל-יְדֵי הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחִינַת קְמוּץ וְדִין שֶׁל הַבַּעַל כַּח הַנֵּ"ל,

שְׁהוּא בְּבַחֲיַנַת מַטְהָ עֵז, עַל־יָדָהּ מְשַׁבְּרִין וּמְכַנְיַעִין אוֹתוֹ כַּנֶּ"ל.
כִּי הִיא עוֹמֶדֶת בְּבֵית־הַבְּלִיעָה שְׁלוֹ, בְּבַחֲיַנַת: "בְּצֹאֲרוֹ יִלִּין עֵז".

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְהַר"ן הַיּוֹפְיִי:

י עַל יְדֵי הַקּוֹלוֹת שֶׁל הַשׁוֹפָר תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה נְתַתְקִינִין גַּם
כֵּן תְּקוּנִים הַנֶּ"ל. עַל־יְדֵי תְּקִיעָה זוֹכִין לְהַתְגַּלוֹת כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ
וְעַל־יְדֵי תְּרוּעָה זוֹכִין לְהַתְפַּשְׁטוֹת הַנְּבוּאָה שְׁבָא עַל־יְדֵי הַתְגַּלוֹת
הַכְּבוֹד. וְעַל־יְדֵי שְׁבָרִים זוֹכִין לְבַטֵּל אֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת וּלְתַקֵּן
הָאֲמוּנָה דְקִדְשָׁה. גַּם זוֹכִין עַל־יְדֵי שְׁבָרִים לְבַטָּחוֹן דְקִדְשָׁה
בְּבַחֲיַנַת "עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ". וְשָׂאָר כָּל הַתְּקוּנִים הַנֶּ"ל שֶׁזוֹכִין
עַל־יְדֵי־זֶה כַּנֶּ"ל כָּל־מְרַמְזִים בְּעֵנִין רֵאשֵׁי־הַשָּׁנָה וְתִשְׁרִי (עֵין פְּנִים):

סֵדֶר יְפֵי מַוְהַר"ם הַיּוֹפְיִי:

לֵב וְהִנֵּה עָבַר הַשֶּׁבֶת בְּשָׁלוֹם בְּקַהֲלַת־קֹדֶשׁ קְאֲמִינְקַע בְּיוֹם רֵאשׁוֹן
פְּרָשַׁת יִתְרוֹ נִסְעֵתִי עִם רַבִּי גֵרְשׁוֹן הַנֶּ"ל בְּיַחַד וְעִם חֲבֵרֵי רַבִּי
מְנַדִּיל לְקַהֲלַת קֹדֶשׁ טְשִׁעֲרִין, וְהֵינּוּ בַּכֶּפֶר שִׁיּוֹשֵׁב שָׁם אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ, הֵלֵא הוּא מוֹרְנוּ הָרַב בְּעַר גֵּרוֹ יֵאִיר וְלֹא מְצָאנוּ
אוֹתוֹ בְּבֵיתוֹ גַּם בְּנוֹ הַגָּדוֹל שְׂאֵנִי מִכִּיר אוֹתוֹ לֹא מְצָאנוּ גַּם כֵּן,
רַק בְּנוֹ הַחֲתָן רָאִינוּ שָׁם שֶׁשָּׂמַשׁ אוֹתָנוּ קֶצֶת וְכִבֵּד אוֹתָנוּ בְּאֵיזָה
מִשְׁקָה פְּשׁוּטָה:

וְנִסְעָנוּ מִשָּׁם וּבָאנוּ לְטְשִׁעֲרִין לְעֵת עֶרֶב וְהַתְפַּלְלָתִי מְנַחָה עַל
הָעֲגָלָה וְקֹדֶם מְנַחָה הֵייתִי בְּתַחֲלָה בְּעֶצְבוֹת מְאֹד וְסַפְרָתִי קֶצֶת
צִעֲרִי לְפָנֵי רַבִּי גֵרְשׁוֹן וְרַבִּי מְנַדִּיל הַנֶּ"ל וְנִחַמוּ אוֹתִי קֶצֶת וְאָמְרוּ
הֵלֵא רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה אָמַר שְׂאֵתֶם שׁוֹחֲקִים מְכַל הָעוֹלָם וְכוּ'
וְאַחֵר כָּךְ הַתְחַלְנוּ לְשַׁחֹק אֲנִי וְרַבִּי גֵרְשׁוֹן, (וְהַתְגַּבְּרָנוּ בְּשַׁחֹק גָּדוֹל
מְאֹד מְאֹד אֵיזָה שְׁעָה רְצוּפָה) וְעַל יְדֵי זֶה שִׂמַּחְתִּי עֲצָמֵי קֶצֶת, וְזֶה הָיָה

נְצַרְךָ לִי אִזּוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר:

לג אחר כך התפללנו מנחה על העגלה, ובאנו לעת ערב לקהלת קדש טשעריין ועמדנו אצל ידידינו הויתיק הנגיד מורנו הרב דבער נרו יאיר והם היו מתפללים אז במנין מנחה, ובדעתי לסע על הספינה (שקורין פאראן) ולבוא לתוך העיר לבית ידידינו הויתיק הנגיד מורנו הרב יעקב יוסף נרו יאיר, ששם הוא תמיד אכסניא שלי אך רבי בער עכב אותנו בביתו ללון שם, כי בלא זה לא היה אז רבי יעקב יוסף בביתו בליקה הזאת ונשארונו ללון שם ואכלנו שם סעדת הערב ושם נמצאו שני אנשים מבני הנעורים שבאו מקהלת קדש מערייראד לר' יודל נרו יאיר לשמע ממנו דברי אלקים חיים מתורתו של רבנו זכרוננו לברכה, ולא יכלו להגיע על שבת ושבתו בכפר אצל רבי בער הנ"ל, ושם שמעו שרבי יודל הנ"ל אינו בביתו בקהלת קדש מדבדיבקה, ובאו לכאן ביום ראשון לטשעריין ולא מצאו אותו גם שם, כי נסע לצדך פדיון שבויים ושני אנשים האלה היה להם צער גדול מאד ועמדו בפחי נפש ומצטערים הרבה כי הם עניים ומסרו נפשם לבוא לכאן אחרי מניעות גדולות וחסרון כים, כמפרסם עצם המניעות בשרוצין להתקרב אלינו, ואחר כל אלה לא מצאו מבקשם ובתוך כך באתי אנכי לשם פנ"ל בעת שהם היו מוכנים כבר לחזור ולסע לביתם, ונתעכבו שם קצת ודברתי עמהם קצת ונחמתי אותם הרבה, ואמרתי להם הלא אנו רואין כמה בני אדם נוסעים לאיזה אדון כדי לפעל אצלו איזה דבר בשביל עסקי פרנסה או לעשות עמו איזה משא ומתן, ואין מוצאים אותו בביתו, וצריכין לחזור וכל ההוצאה והטרחה היתה בחנם לגמרי, ואף על פי כן חוזרים ונוסעים עוד הפעם, ועל פי רב מזדמן שנוסעים לאדונים פעמים

הַרְבֵּה וְאִין מוֹצְאִים אוֹתָם בְּבֵיתָם, אוֹ שְׂמוֹצְאִים אוֹתָם בְּבֵיתָם
 אֲבָל אִי אֶפְשָׁר לְכַנֵּס לָהֶם כִּי הֵם טְרוּדִים בְּעִסְקִים אַחֲרֵים
 עַל-אַחַת-כַּמָּה-זְכָּמָה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת קַל-זְחָמָר, כַּמָּה
 וְכַמָּה יֵשׁ לָבוֹא וּלְחַזֵּר וּלְבוֹא בְּשָׁבִיל לְהִתְקַרֵּב לְאַנְשֵׁים כְּשָׂרִים
 אֲמֵתִים שְׂיִכּוּלִים לְקַבֵּל מֵהֶם חַיּוֹת דְּקִדְשָׁה שִׁיְהִיו טוֹבָה לְפָנָיו
 לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצַּח נְצָחִים וּבִפְרָט כְּשִׁנּוּסְעִים בְּשָׁבִיל דְּבַר
 שְׁבִקְדֻשָּׁה אֶפְלוּ אִם אִין מְשִׁיגִין הַדְּבָר אַף עַל פִּי כֵן הִיגִיעָה
 בְּעִצְמָה אֵינָה נֶאֱבָדֶת לְעוֹלָם, כִּי עַל כָּל פָּנִים כּוֹנֵנֶתוּ הִיתָה לְטוֹבָה
 וּבִדְאִי יִשְׁלַם הַשֵּׁם שְׂכָר כָּל פְּסִיעָה וּשְׂכָר כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה
 שֶׁהוֹצֵאתָם עַל הוֹצְאוֹת כִּי שׁוּם פְּסִיעָה וְשׁוּם תְּנוּעָה בְּשָׁבִיל אֵיזָה
 דְּבַר שְׁבִקְדֻשָּׁה אֵינּוּ נֶאֱבָד לְעוֹלָם, אֶפְלוּ אִם אִין זֹכִין לְהַשְׁיֵג
 הַדְּבָר הַהוּא וְהַזְכָּרְתִּי אֲזִי לְפָנֵיהֶם מַה שְׂרָאִיתִי בְּסֵפֶר עַל פְּסוּק
 (קֹהֶלֶת ז) טוֹב אַחֲרֵית דְּבַר מִרְאֵשִׁיתוֹ וְכוּ' וְאִין כָּאֵן מְקוֹמוֹ וּבְזָה
 נַחֲמָתִי וְהַחֲיִיתִי וְהַחֲזַקְתִּי אוֹתָם קְצַת וְנָסְעוּ לְשָׁלוֹם:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

ג על-ידי כּסוּפִים טוֹבִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא מְצִיר אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה
 לְטוֹב, וְנַעֲשִׂית לּוֹ סֵם חַיִּים וּמְבִיא טוֹב לְעוֹלָם. וְכֵן לְהִפְךָ עַל-יְדֵי
 כּסוּפִים רָעִים חֲסִיזְשָׁלוֹם, הוּא מְצִיר אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה לְהִיפְךָ
 וְנַעֲשִׂית לּוֹ סֵם מָוֶת, בְּחִינַת וּפּוֹשְׁעִים יִכְשְׁלוּ בָּם, וּמְבִיא רָעוֹת
 לְעוֹלָם חֲסִיזְשָׁלוֹם (שם).

ד וְכִלְל הַדְּבָר, שְׂמַאֲד יִקָּר הַכּסוּפִין וְהַשְׁתּוֹקְקוֹת לְדְבַר שְׁבִקְדֻשָּׁה,
 כִּי עַל יָדָם נִתְהַוָּה נֶפֶשׁ וְנִגְמַר עַל-יְדֵי הַדְּבָר כַּנֶּ"ל, וְזֹאת הַנֶּפֶשׁ
 תּוֹכֵל לְהִתְגַּלְגֵּל לְתוֹךְ רָשָׁע וּלְהַחֲזִירוֹ בְּתִשׁוּבָה. וְכֵן לְהִפְךָ כַּמָּה
 רָעוֹת גּוֹרְמִים הַכּסוּפִין לְדְבַר שְׂאִינוֹ טוֹב חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי הַנֶּפֶשׁ
 שְׁנִתְהַוָּה עַל-יְדֵי כּסוּפִין רָעִים, מִתְגַּלְגֵּל לְפַעְמִים לְתוֹךְ הַצַּדִּיק

נמצא שהוא מרבה להביא את העולם אל התכלית, על-כן נסכם ביניהם שהתכלית הוא רציחה ובקשו איש שיהיה רוצח וכעסן ובעל-קנאה ביותר, כי איש כזה הוא קרוב יותר אל התכלית (לפי דעתם הנבוכה), והוא ראוי להיות מלך והלכו לבקש, ושמעו קול צעקה ושאלו: מהו קול הצעקה הזאת והשיבו להם, שקול הצעקה היא, היות שאחד שחט את אביו ואת אמו ענו ואמרו: וכי יש רוצח אביר-לב וכעסן יותר מזה שיהרג את אביו ואת אמו, האיש הזה השיג את התכלית והוטב בעיניהם, וקבלו אותו עליהם למלך ובקשו להם ארץ גורמת לרציחה, ובחרו להם במקום הרים וגבעות שהוא מקום הרוצחים, והלכו לשם וישבו שם עם מלכם.

בת אחרת אמרו, שראוי למלך מי שיש לו שפע מזונות הרבה, ואינו נזון ממזונות של שאר בני-אדם, רק ממזונות דקים (כגון חלב, בדי שלא יתגשם שכלו), ואיש כזה ראוי למלך אך לא מצאו תכף איש כזה שלא יהיה נזון ממזונות של שאר בני-אדם, ובחרו להם לפי שעה איש עשיר שיש לו שפע מזונות הרבה, עד אשר ימצאו איש כרצונם, דהינו שלא יהיה נזון וכו' כנ"ל, ולפי שעה עשו את העשיר למלך, עד אשר ימצאו איש כנ"ל, אז ירד העשיר מן המלוכה ויקבלו את אותו האיש למלך ובחרו להם ארץ גורמת לזה, והלכו וישבו שם.

סדר שליחו ערוף הימני:

- (ד) מותר לאכול פירות כשהם חיים אפילו כמה מינים: (ה) נוהגים לאכול עדשים עם ביצים מבושלים בתוכם שהם מאכלי אבלים: הגה ויש נוהגים לאכול ביצים קשים שהוא ג"כ מאכל אבלים (הגמ"י פ"ה):
- (ו) מי שאפשר לו לא יאכל בסעודה המפסקת אלא פת חריבה

עוד היום: הגה וקבלה בלב אינה קבלה אלא צריך להוציאו בשפתיו (ב"י בשם התוס'): (ז) תשעה באב לילו כיומו לכל דבר ואין אוכלים אלא מבעוד יום ובין השמשות שלו אסור כיום הכפורים: הגה ומותר ברחיצה וסיכה ונעילת הסנדל עד בין השמשות ומיהו בחול נוהגין לחלוץ מנעלים קודם שיאמר ברכו ואם הוא שבת חולצים לאחר ברכו מלבד שליח צבור שחולץ קודם ברכו (הגהות מיימוני) רק אומר תחלה המבדיל וכו' (מנהגים בשם מהרא"ק) ונהגו שלא ללמוד בערב תשעה באב מחצות ואילך כ"א בדברים המותרים בתשעה באב ולכן אם הל בשבת א"א פרקי אבות (מהרי"ל ומנהגים) וכן לא יטייל ערב תשעה באב:

סימן תקנד (ח) תשעה באב אסור ברחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותשמיש המטה ואסור לקרות בתורה נביאים וכתובים ולשנות במשנה ובמדרש ובגמ' בהלכות ובאגדות משום שנאמר פקודי ה' ישרים משמחי לב ותינוקות של בית רבן בטלים בו אבל קורא הוא באיוב ובדברים הרעים שבירמיה ואם יש ביניהם פסוקי נחמה צריך לדלגם: (ז) ומותר ללמוד מדרש איכה ופרק אלו מגלחין וכן ללמוד פירוש איכה ופירוש איוב: (ג) יש מי שאוסר ללמוד ע"י הרהור: (ד) ומותר לקרות כל סדר היום ופרשת הקרבנות ומשנת איזהו מקומן ומדרש רבי ישמעאל: הגה ומותר לחזור הפרשה בתשעה באב (מנהגים):

סדר לקויי תפלות הימים:

רעב: רחם עלינו למען שמך, וזכנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל, ועזרנו והושיענו בכל עת, שכל אחד ואחד ילך בדרך הישר, בדרך האמת בדרך הקדש, כפי אשר הורונו ולמדונו אבותינו ורבותינו הקדושים, עד אשר כל אחד ואחד יזכה לגלות ולהאיר בעולם את הדרך הקדש האמת שהוא הולך בו, לגלות

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תסח ◀ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ▶
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

בְּכָל פֶּעַם עֲצוֹת וּדְרָכִים חֲדָשִׁים קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים אֲמַתִּיִּם אִיךָ
לְזָכוֹת לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת וְתַגֵּן עָלֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ תָּמִיד
שְׁלֹא יִתְפָּרֵס שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל קֶדֶם זְמַנּוֹ, רַק כָּל אֶחָד וְאֶחָד
יִזְכֶּה לִילָךְ וּלְכַנֵּס בְּדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ בְּאַמֶּת וְלִילָךְ וּלְדֶרֶךְ בּוֹ יָמִים וּשְׁנָיִם
בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה וּטְהָרָה וְחַיּוֹת חֲדָשׁ
וְהִתְעוֹרְרוֹת חֲדָשׁ וְנִפְלָא בְּכָל עֵת, וְנִזְכֶּה לְהִתְמַהֵּמֶה וּלְשִׁהוֹת שָׁם
בְּדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ הָאֲמִתִּי זְמַן הָרְאוּי בְּאַמֶּת, וּלְהִתְחַמֵּם שָׁם
בְּהִתְלַהֲבוֹת דְּקְדוּשָׁה כְּרְאוּי, עַד שִׁיִּגִיעַ הַזְּמַן וְהָעֵת הָרְאוּי בְּאַמֶּת
לְגִלוֹת וּלְהוֹדִיעַ וּלְפָרֵס הַדֶּרֶךְ הַקֹּדֶשׁ בְּעוֹלָם וְלֹא יִתְפָּרֵס שׁוֹם
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל קֶדֶם זְמַנּוֹ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְיַלְנוּ מִכָּל מִיַּי הַזִּקּוֹת וְצַעַר
וְיִסּוּרֵינֵינוּ הַבָּאִים עַל יְדֵי זֶה חֵם וְשָׁלוֹם וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חַיִּים טוֹבִים
וְאַרוּכִים, וְלֹא יָמוּת שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל קֶדֶם זְמַנּוֹ, רַק כָּל אֶחָד
וְאֶחָד יִזְכֶּה לְהֵאָרִיךְ יָמָיו וּשְׁנָיִם טוֹבִים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשֵׂים
טוֹבִים, עַד שִׁיִּזְכֶּה לְגִלוֹת הַדֶּרֶךְ הַקֹּדֶשׁ בְּעוֹלָם כְּפִי חֶלְקוֹ שִׁישׁ לוֹ
בְּהִתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ, בְּאִפְּן שִׁיִּתְגַּלּוּ דְרָכֵי הַקְּדוּשָׁה
בְּעוֹלָם, וְיִתְגַּלּוּ וְיֵאִירוּ בְּעוֹלָם כָּל הָעֲצוֹת הָעֲמוּקוֹת, וְכָל הַדְּרָכִים
הַחֲדָשִׁים וְהַנִּפְלְאִים שֶׁהַמְּשִׁיכּוֹ הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם מִיּוֹם מִתֵּן תוֹרָה
עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כָּלָם יֵאִירוּ עַל פְּנֵי תִבְלָה, "לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכָךְ בְּכָל
גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ" בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכֶּה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ עַד סוֹף כָּל
הַדּוֹרוֹת, לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ, וְלִילָךְ בְּדְרָכֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים, בְּדְרָכֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרְאִים, זְכוּתָם
יִגֵּן עָלֵינוּ, לְקַרְבֵּנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת מְהֵרָה:

רעג: וְתַתֵּן לָנוּ פְּרָנְסוֹתֵינוּ בְּהִתְרַחֲבָה גְדוֹלָה מֵאַתָּה, וְתִשְׁמְרֵנוּ
וְתִצְיַלְנוּ מִן הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת, וְלֹא יִצְטָרְכוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל זֶה לְזֶה
וְלֹא לְעַם אֲחֵר רַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּשְׁפִיעַ לָנוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד

פְּרַנְסָתוֹ וְכָל הַצְּטָרְכוֹתָיו בְּהִרְחָבָה גְּדוֹלָה קִדְּם שְׂיִצְטָרֵךְ לָהֶם
בְּנִחַת וְלֹא בְּצִעֵר, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבִזְיוֹן וְתִגַּן
עָלֵינוּ תָּמִיד שְׁלֵא יִגְרַם הַמַּחְלָקֶת חֵם וְשָׁלוֹם לְהַפִּיל נְפָלִים חָלִילָה
וְלֹא יִגִּיעַ שׁוֹם הַזִּק וּפָגַם לֹא לְדֶרֶךְ הַקִּדְּשׁ בְּעֲצֻמוֹ שְׂצָרִיכִין
הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים לְגַלוֹת בְּעוֹלָם בְּכָל עֵת, וְלֹא לְהֵאֲנָשִׁים
הַנְּכַנְסִים בּוֹ לְגַלוֹתוֹ וְלֹא תִפְּיֵל אִשָּׁה פְּרִי בְטָנָהּ, (בְּפָרֵט וְכוּ') וְלֹא
יַעֲדִי עֶבֶד שׁוֹלְטָן מַדְבִּית יְהוּדָה:

רַעַד: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא מִשְׁאַלּוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, כִּי צָרְכִי
מְרַבִּים מְאֹד, וְדַעְתִּי קְצָרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ כִּי בְּכָל דְּבָר וְדָבָר שְׁאַנִּי
מִתְחִיל לְסִדֵּר תְּפִלָּה עָלָיו, יֵשׁ בְּלִבִּי הִרְבָּה דְּבָרִים מְאֹד לְרִצּוֹת
אוֹתָךְ וּלְהַתְּפִיל לְפָנֶיךָ עָלֵיהֶם, אֵךְ דַּעְתִּי עֲכוּרָה וְטִעֲנוֹתִי
נִסְתַּתְּמִין, וְאֵינִי יָכוֹל לְפָרֵט בְּפִי כָּל צָרְכִי בְּקִשׁוֹתִי וְכָל מִשְׁאַלּוֹתִי
שְׂיֵשׁ בְּכָל דְּבָר קְדָשָׁה שְׁאַנִּי עוֹסֵק לְהַתְּפִיל עָלָיו אֵךְ אֶתָּה מִבֵּין כָּל
תַּעֲלוּמוֹת לֵב וְאֶתָּה יוֹדֵעַ סִתְּרֵינוּ חֲנוּן וְרַחוּם, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ, וְהַט לְבַנּוֹ לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ
בְּאַמֶּת וְהַצִּילֵנוּ וְשִׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי רִיב וּמַחְלָקֶת וְשִׁנְאָה וְקִנְאָה
וְקִנְטוֹר שְׁנֵת־רָבָה בְּעוֹלָם מְאֹד בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, לְמַעַן אֲמַתֶּת קְדֻשַׁת הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּם, וְהַשְׁקֵט הַמַּחְלָקֶת מִהָרָה, וְתִשָּׂם שְׁלוֹם גְּדוֹל בֵּין כָּל
הַבְּרוּאִים שְׁבַע־עוֹלָם וְתִגַּלֶּה הָאַמֶּת בְּעוֹלָם וְתִשְׁלַח לָנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר
צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם שְׂיִזְרוּ אוֹתָנוּ בְּכָל עֵת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נִלְךְ בָּהּ וְאֶת
הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לָשׁוּב אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים אֲשֶׁר נָפַל וְנִתְעָה בָּהֶם, וְאַל יִדַּח
מִמֶּךָ נִדָּח וְתִזְכֹּר אֶתְּבָתְךָ וְרַחֲמָנוּתְךָ שְׂיֵשׁ לָךְ עַל כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפִלוּ עַל הַקַּל שְׁבַבְקָלִים וְהַגְּרוּעַ שְׁבַבְרוּעִים "זְכוֹר רַחֲמֶיךָ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תע ◀ צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ▶
 ◀ "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

ה', וַחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה" וְאֵל תַּעֲזֹבֵנוּ וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ בַדּוֹר הָעֹנִי הַזֶּה, וּשְׁלַח לָנוּ מִנְהִיגִים אֲמִתִּים שְׂיִהְיוּ רֵאוּיִים לְהַנְהִיג אֹתָנוּ בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, "וְלֹא תִהְיֶה עֵדֶת ה' כִּצְאֹן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רָעָה":

רעה: חוס וחסל עלינו, רחם רחם בעל הרחמים, "הורני ה' דרכך אהלך באמתך, יחד לבבי ליראה שמך הורני ה' דרכך, ונחני בארח מישור למען שוררי דרכיך ה' הודיעני, אורחותיך למדני הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלקי ישעי, אותך קויתי כל היום הורני ה' דרך חקך ואצרנה עקב הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניהך ה' צורי וגואלי" עושה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה כ רעו: ומיוסד ע"פ תורה כ"ב {רם ונשא, שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש תשכן, ואת דכא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים", זכני ברחמיך הרבים להפיק דרכי הענוה האמתית באמתו כרצונך הטוב, "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואין אתי יודע עד מה שום דרך מדרכי הענוה האמתית כי כבר גלית לנו רצונך הקדוש שאין רצונך שיהיה האדם במחין דקטנות וצריכין להכריח את עצמו בכל הכחות בכל העבודות, ובפרט בשעת התפלה, לצאת ממחין דקטנות למחין הגדלות וגם כבר גלית לנו גדל בזוי הגדלות שהיא שנוא בעיניך מאד, כי הגדלות והגבהות הוא תועבת ה' אשר שנא, כמו שכתוב: "תועבת ה' כל גבה לב", ונחשב כעובד עבודה זרה וכאשרה ועתה למדני והורני איך יזכה בער ונער וחסר דעה כמוני לידע דרך האמת בזה, איך להתנהג בזה, באפן שאזכה

לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹונֵת הַלֵּב בְּשִׂמְחָה בְּמַחִין דְּגִדְלוֹת, שִׁינְגִּי לִבִּי בְּדַרְכֵי
ה', וְאַף עַל פִּי כֵן לֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִדְלוֹת וּפְנִיּוֹת, רַק
אֲזֻכָּה לְעֲנָוָה אֲמַתִּיית כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, לְעֲנָוָה שֶׁל מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ
הַשְּׁלוֹם, שֶׁהִיא "עָנוּ מְאֹד מְכַל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה":